

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1975

ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΚΟΥ
214

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- Περί καθορισμού ειδικών όρων και περιορισμών δομήσεως του ύφισταμένου πρὸ τοῦ 1923 Οἰκισμού Μετσόβου (Ἰωαννίνων). 1
Περί τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἐδέσσης. 2
Περί τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν. 3
Περί τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Καλαμαριάς (Θεσσαλονίκης). 4

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Περί ἀναγνώρισεως τῆς ὁδοῦ Κολαμῶν τῆς πόλεως Πατρῶν ὡς προϋφισταμένης τοῦ ἔτους 1923. 5

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περί καθορισμού ειδικών όρων και περιορισμών δομήσεως τοῦ ύφισταμένου πρὸ τοῦ 1923 Οἰκισμού Μετσόβου (Ἰωαννίνων).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν.Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἀρθρῶν 9 καὶ 10 (παρ. 2) αὐτοῦ, τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (Φ.Ε.Κ. 363/Α'), καὶ εἰδικώτερον τῶν ἀρθρῶν 68 (παρ. 3), 70 (παρ. 1), 71 (παρ. 4), 72 (παρ. 1 καὶ 5) καὶ 79 (παρ. 1, 2, 3, 4) αὐτοῦ, τῆς παραγράφου 3στ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Α.Ν. 314/1968 (Φ.Ε.Κ. 47/Α'), ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν.Δ. 1018/1971 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 314/1968 «περὶ παροχῆς, εἰς τὸν Ὑπουργὸν Βορείου Ἑλλάδος καὶ τοὺς Νομάρχας ἀρμοδιότητος ἐπὶ θεμάτων ἐγκρίσεως, ἐπεκτάσεως ἢ τροποποιήσεως σχεδίων πόλεων καὶ κωμῶν» (Φ.Ε.Κ. 220/Α'), καὶ τὴν εἰς ἐκτέλεσιν ταύτης ἐκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. Ε. 15687/2063/17.8.73 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων «περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Νομάρχου ὡς πρὸς τὴν ἐγκρισιν, ἐπέκτασιν, τροποποίησιν κλπ. τῶν σχεδίων πόλεων καὶ κωμῶν περιοχῶν ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος» (Φ.Ε.Κ. 956/Β'), καὶ ἰδόντες τὰ ὑπ' ἀριθ. 1 ἕως καὶ 9 διευκρινιστικὰ σχεδιαγράμματα ὑπὸ κλίμακα ἐμφαινόμενῃ κάτωθι τούτων, ὡς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 10 σκιαρόφημα ἄτινα συνοδεύουσι καὶ ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον παράρτημα τοῦ παρόντος Π. Δ/τος, τὴν ὑπ' ἀριθ.

582/1975 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμήμα Μελετῶν), ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 649/1975 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν ὑφισταμένων πρὸ τοῦ 1923 Οἰκισμού Μετσόβου (Ἰωαννίνων), καθορίζονται ὡς κάτωθι:

1. Ὡς οἰκοδομικὸν σύστημα ὀρίζεται τῶν πτερυγίων.
2. α) Τὸ μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων ὀρίζεται εἰς πενήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.
β) Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ἀνωτέρω τὸ ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων τῶν κειμένων ἐντὸς τοῦ προσδιοριζομένου βάσει τῆς παρ. 1α τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ἀπὸ 15.6.1968 Β. Δ/τος «περὶ καθορισμῶν τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 Οἰκισμῶν κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 111/Δ') κεντρικοῦ τμήματος τοῦ Οἰκισμού, δύναται νὰ ἐξικληθῆται: μέχρις ἐξηκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.
3. Τὸ μέγιστον ὕψος τῶν κτιρίων μὴ συνυπολογιζομένης τῆς στέγης, ὀρίζεται εἰς ἑπτὰ καὶ ἕμισυ (7.50) μέτρα, μετρούμενον κατὰ Γ.Ο.Κ.

Εἰς περίπτωσιν κλίσεως τοῦ ἐδάφους, οὐδεμίαν ὄψιν ἢ τμήμα ὄψεως τοῦ κτιρίου δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ὕψος τῶν δέκα (10) μέτρων μετρούμενου ἐπὶ τῆς γραμμῆς τομῆς τῆς ὄψεως καὶ τοῦ ἐδάφους.

4. Ὁ μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν οἰκοδομῶν ὀρίζεται εἰς δύο (2) ἀπαραιρεμένης τῆς κατασκευῆς ὀρόφων ἐν ἐσοχῇ.

5. Προκειμένου περὶ ἀνεγέρσεως οἰκοδομῆς ἐπὶ οἰκοπέδου, προσώπου τοῦλάχιστον δέκα (10) μέτρων, αὕτη δέον νὰ ἀριστᾶται τοῦ ἐνὸς τῶν πλαγίων ὀρίων κατὰ τέσσαρα (4) τοῦλάχιστον μέτρα καὶ μέχρι εἴκοσι (3) τοῦλάχιστον μέτρων, ἀπὸ τῆς προσόψεως τῆς οἰκοδομῆς.

6. Ὡς γραμμὴ δομῆσεως θεωρεῖται ἡ ἐν τοῖς πράγμασι ὑφισταμένη τοιαύτη.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ οἰκοδομαὶ δέον νὰ καλύπτονται: διὰ στέγης προεξέχουσας πέραν τῶν ὄψεων τῶν ἐξωτερικῶν τοίχων κατὰ πενήκοντα ἕως ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ (0,50—0,80) τοῦ μέτρου.

Ἡ ἐπικάλυψις τῆς στέγης δέον νὰ γίνεται διὰ σχιστολιθικῶν πλακῶν ἢ κεράμων ἢ διὰ ξυλίνων εἰδικῶν πλακῶν τεμαχίων (ἀρροσανίδων).

Ἡ στέγη δέον νὰ κατέρχεται διὰ κεκλιμένου ἐπιπέδου πρὸς τοὺς ἐξωτερικοὺς τοίχους ἀποκλειομένης τῆς κατασκευῆς ἐμφανῶν ἀετωμάτων (κεντριῶν).

2. Οι εξωτερικοί τοίχοι δέον να κατασκευάζονται εκ λιθοδομής εμφανούς εξωτερικώς και άπαραιτήτως κατά τās προβλλομένης εις κοινήν θέαν ὄψεις.

Εἰς τὸ ὕψος τοῦ ὀρόφου ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις καὶ ἐτέρων δομικῶν ὑλικῶν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ἐπενδύσεως τῶν ἐξωτερικῶν ὄψεων διὰ ξυλίνων σανίδων ἢ διὰ κοινοῦ ἐπιχρίσματος, πλαισιουμένης ὑπὸ ξυλίνων καθρονίων, ὡς παραστάδων καὶ ὑπερθύρων κατὰ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα.

3. Κατὰ τὸ ὕψος τῶν ποδιῶν τῶν ὑπερθύρων τῶν ἐξωτερικῶν κουφωμάτων δέον νὰ κατασκευάζονται συνεχῆ περιμετρικὰ διαζώματα (σενάζ) ἐμφανῆ ἐξωτερικῶς ἐκ ξύλου ἢ σκυροδέματος πάχους πέντε ἕως δέκα τεσσάρων ἑκατοστῶν (0,05—0,14) τοῦ μέτρου.

4. Εἰς περίπτωσιν κατασκευῆς φέροντος ὀργανισμοῦ ἐξ ὠπλισμένου σκυροδέματος, αἱ δοκοὶ καὶ τὰ ὑποστυλώματα ἐξωτερικῶς δέον νὰ εἶναι ἀφανῆ.

5. Τὰ κουφώματα τῶν παραθύρων δέον νὰ ἔχουν ἀναλογίας ὕψος πρὸς πλάτος περίπου 3:2. Τὰ ὑλοστάσια δέον νὰ εἶναι ξύλινα, νὰ διαχωρίζονται δὲ διὰ καίτιων εἰς τετράγωνα περίπου πλάισια.

Τὰ ἐξώφυλλα τῶν παραθύρων δέον νὰ εἶναι ὁμοίως ξύλινα πτυσσόμενα (τύπου γαλλικοῦ) ταμπλαδωτὰ ἢ καρφωτὰ.

6. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ἐπιχρίσματα ἢ χρῆσις ἐτέρου χρώματος πλὴν τοῦ λευκοῦ.

Κατ' ἐξαιρέσιν εἰς μικρὰς ἐπιφανείας παρὰ τὴν θάσιν τῶν τοίχων, ἐπιτρέπεται καὶ ἡ χρῆσις χρωμάτων ὡς τοῦ ἐρυθροῦ (χονδροκόκκινου), τῆς ὄχρας ἢ τοῦ κυανοῦ (λευλακιοῦ).

7. Ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις κιγκλιδωμάτων σιδηρῶν, μᾶλλον χρωμάτων, μόνον ὡς κιγκλιδωμάτων ἀσφαλείας παραθύρων καὶ θυρῶν.

Πάντα τὰ ἐτέρου προορισμοῦ κιγκλιδώματα (ἐξωστῶν, περιτοιχίσεων κλπ.), δέον νὰ κατασκευάζονται ξύλινα μορφῆς ἀπλῆς ἢ καὶ συνδέτου.

8. Πάντα τὰ προστεγασμάτα δέον νὰ κατασκευάζονται ὑποχρεωτικῶς ξύλινα.

Ἡ προσεχόχῃ καὶ ἔκτασις τῶν προστεγασμάτων καὶ τῶν ἐξωστῶν (ἀνοικτῶν ἢ κλειστῶν) καθορίζονται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου χωρὶς εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν νὰ προκαλοῦν δυσχερείας εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν κοινοχρήστων χώρων.

9. Εἰς περίπτωσιν διαμορφώσεως προσόψεων καταστημάτων εἰς τὸ ἰσόγειον, αἱ μὲν προθήκαι θὰ εἶναι ξύλινα, τὰ δὲ πλάισια ἀσφαλείας ξύλινα ταμπλαδωτὰ ἢ καρφωτὰ ἀναδιπλούμενα ἢ κινητὰ, ἅπαντα εἰς τὸ φυσικὸν χρῶμα τοῦ ξύλου.

10. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἐγκατάστασις φωτεινῶν ἐπιγραφῶν ὡς καὶ ἐν γένει διαφημιστικῶν πινακίδων ἐντὸς τοῦ Οἰκισμοῦ.

Ἡ ἀνάρτησις μὴ φωτεινῶν πινακίδων ἐπὶ τῆς προσόψεως (ἐπιγραφῶν) τῶν καταστημάτων ἐπιτρέπεται μετὰ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου ὡς πρὸς τὰς διαστάσεις, τὸ ὑλικὸν καὶ τὰ χρώματα αὐτῶν.

11. Οἱ, κατὰ τὸ πρότυπον τῶν οἰκοπέδων μανδρότοιχοι δέον νὰ κατασκευάζονται ἐξ εμφανούς λιθοδομῆς ὕψους δύο (2) μέτρων ἢ ἐκ λιθοδομῆς ἐνός (1) μέτρου καὶ ξυλίνου κιγκλιδώματος ὕψους ἕως ἐνός (1) μέτρου.

Αἱ αὐλόθυραι κυρίας εἰσόδου δέον νὰ εἶναι ξύλινα καρφωτὰ καὶ ἐστεγασμένοι διὰ τετρακλινοῦς ἢ δικλινοῦς στέγης ἀναλόγου μορφῆς τῆς στέγης τῆς οἰκοδομῆς καὶ μὲ προσεχόχῃ περιμετρικῶς ἡμίσεος (0,50) μέτρου τοῦλάχιστον.

12. Πᾶν ἐοθητικὸν κτίσμα δέον νὰ προσαρμόζεται κατὰ τὰς ὄψεις αὐτοῦ πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἐφ' ὅσον λόγῳ θύσεως, προβάλλεται τοῦτο εἰς κοινόχρηστον χώρον.

13. Κτίρια ἐπαγγελματικῆς στέγης ἢ καὶ ἐτέρων εἰδικῶν χρήσεων (ὡς ἐργαστήρια, σταῦλοι, ἀποθήκαι κλπ.) δέον νὰ διαμορφοῦνται ἀναλόγως τῆς παρουσίας αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Οἰκισμοῦ καὶ τοῦ ἀμέσου αὐτοῦ περιβάλλοντος κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

14. Πᾶν ἔργον ἀφορῶν εἰς διαμόρφωσιν κοινοχρήστων χώρων ἢ πᾶν ἐμφανὲς τμήμα ἔργου ὑποδομῆς τοῦ Οἰκισμοῦ (ΟΤΕ,

ΔΕΗ κλπ.) δέον νὰ διαμορφοῦται κατὰ τρόπον μὴ προσβάλλοντα τὸ περιβάλλον καὶ τὸ εἰδικὸν τοπικὸν χρῶμα τοῦ Οἰκισμοῦ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

15. Ἡ ὅλη μορφή τῶν κτιρίων, αἱ ὄψεις αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει διαμόρφωσιν καὶ τὰς λεπτομερείας του (κιγκλιδώματα, χρώματα, ἐπενδύσεις) ὡς καὶ πᾶν ἔργον ἐμφανὲς ἐπηρεάζον τὸ περιβάλλον τοῦ Οἰκισμοῦ ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς κατὰ νόμον ἐπιτροπῆς ἐνασκήσεως ἀρχιτεκτονικοῦ ἐλέγχου, αἱ ἀποφάσεις τῆς ὁποίας εἶναι ὑποχρεωτικαί.

Ἄρθρον 3.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 15.6.68 Β. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὄρων καὶ περιορισμῶν δομῆσεως τῶν οἰκοπέδων, τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν ὀρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 Οἰκισμῶν τῶν στερουμένων ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου (ΦΕΚ 111/Δ'), ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 71 καὶ 72 τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ 363 Α).

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ἜΡΓΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

(2)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἐδέσσης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐγόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἀρθρῶν 2 (παρ. 1), 3, 9 καὶ 70 αὐταῦ, καὶ ἰδόντες τὰς ὑπ' ἀριθ. 12/1975 καὶ 42/1975 πράξεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἐδέσσης, τὴν ὑπ' ἀριθ. 396/1975 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων. (Τμήμα Μελετῶν), ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 564/1975 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐγκρίνεται ἡ τροποποίησις τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἐδέσσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 99 Ο.Τ. καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτοῦ ὡς χώρου καταλήλου δι' ἀνέγερσιν Γυμνασίου Ἀρρένων, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ, τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 23092/1975 πράξεως αὐτοῦ, σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1 : 500, οὔτινος συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος.

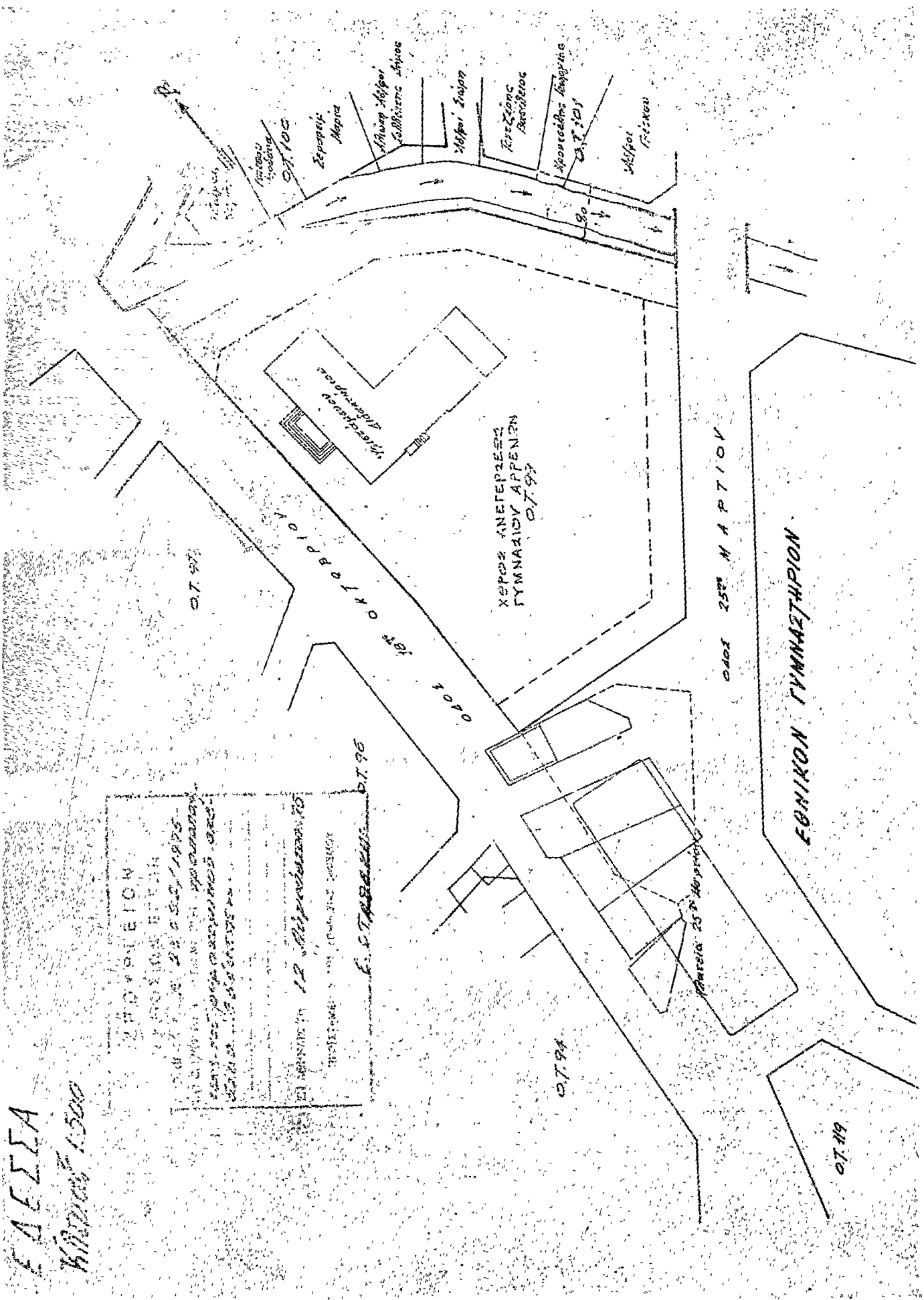
2. Καταργεῖται τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου προκήπιον (πρασιά), ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων, ὠκοδομημένων ἢ μὴ, τῶν κειμένων ἐντὸς τοῦ ὡς ἄνω ἐκρινόμενου χώρου δι' ἀνέγερσιν Γυμνασίου Ἀρρένων, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ ὡς ἄνω διαγράμματι ἐμφαίνεται.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Δ/τος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ἜΡΓΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

(3)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀ.δ. 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 2 (παρ. 1), 3, 29 καὶ 70 αὐτοῦ, τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. Δτος 1262/1972 (ΦΕΚ 194/Α'), ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ/τος 198/1973 (ΦΕΚ 267/Α'), καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 22219/2908/19.9.1973 ἀπόφασιν τοῦ Ἵπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων (ΦΕΚ 277/Δ'), τὴν ὑπ' ἀριθ. 221307/18.1.1975 ἀπόφασιν τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς (Προϊσταμένου Διαμερίσματος Ἀθηνῶν), δι' ἧς παραχωρεῖται κατὰ χρῆσιν εἰς τὸ Ἵπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως (Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων) ὁ διὰ τοῦ παρόντος ἐγκρινόμενος διὰ τὴν ἀνάγεσιν Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος χώρος, τὴν ὑπ' ἀριθ. 348/1974 πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων, ὡς καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 109/1974 καὶ 992/1974 γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου Δη-

μοσίων Ἔργων (Τμήμα Μελετῶν), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ἵπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ἡ τροποποίησις τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν, διὰ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ ὑπὸ στοιχεῖα Α—Β—Γ—Δ καὶ Α τμήματος τοῦ ὑπὸ τῶν ὁδῶν Ὀρέστου, Ἀθηνόδωρου, Πυλάδου καὶ Αἰολίδος περικλειομένου οἰκοδομικοῦ τετραγώνου, ὡς χώρου δι' ἀνάγεσιν Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ἵπηρεσίας Οἰκισμοῦ, τεθεωρημένου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 22240/1975 πράξεως αὐτοῦ, σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1 : 500, οὔτινος συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ἵπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Δ/τος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1975

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ**

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ἜΡΓΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ**

(4)

Περί τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Καλαμαριάς (Θεσσαλονίκης).

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

ἔχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἀρθρῶν 2 (παρ. 1), 3 καὶ 70 αὐτοῦ, τοῦ ἀπὸ 8.9.1923 Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» προθεσμίας» (ΦΕΚ 257/Α'), καὶ τὸ ὅτι ἡ κατὰ τὸ Διάταγμα αὐτὸ προθεσμία παρῆλθεν ἀπρακτος, τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθρου 50 τοῦ Ν. Δ/τος 170/1973 «περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» (ΦΕΚ 229/Α'), καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1465/1971 ἀπόφασιν τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 1513/1974 καὶ 320/1975 γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμήμα Μελετῶν), προτάσει

τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ἰπουργοῦ, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ἡ τροποποίησις τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Καλαμαριάς (Θεσσαλονίκης), διὰ μετατροπῆς τοῦ ὑπὸ τῶν ὁδῶν Ραγκαβῆ, Ἰκονίου καὶ Περικλέους περικλειομένου κοινοχρήστου χώρου εἰς οἰκοδομήσιμον τοιοῦτον, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ἰπηρεσίας Οἰκισμοῦ, τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 22304/1975 πράξεως αὐτοῦ, σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1 : 1.000, οὔτινος συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ἰπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Δ/τος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1975

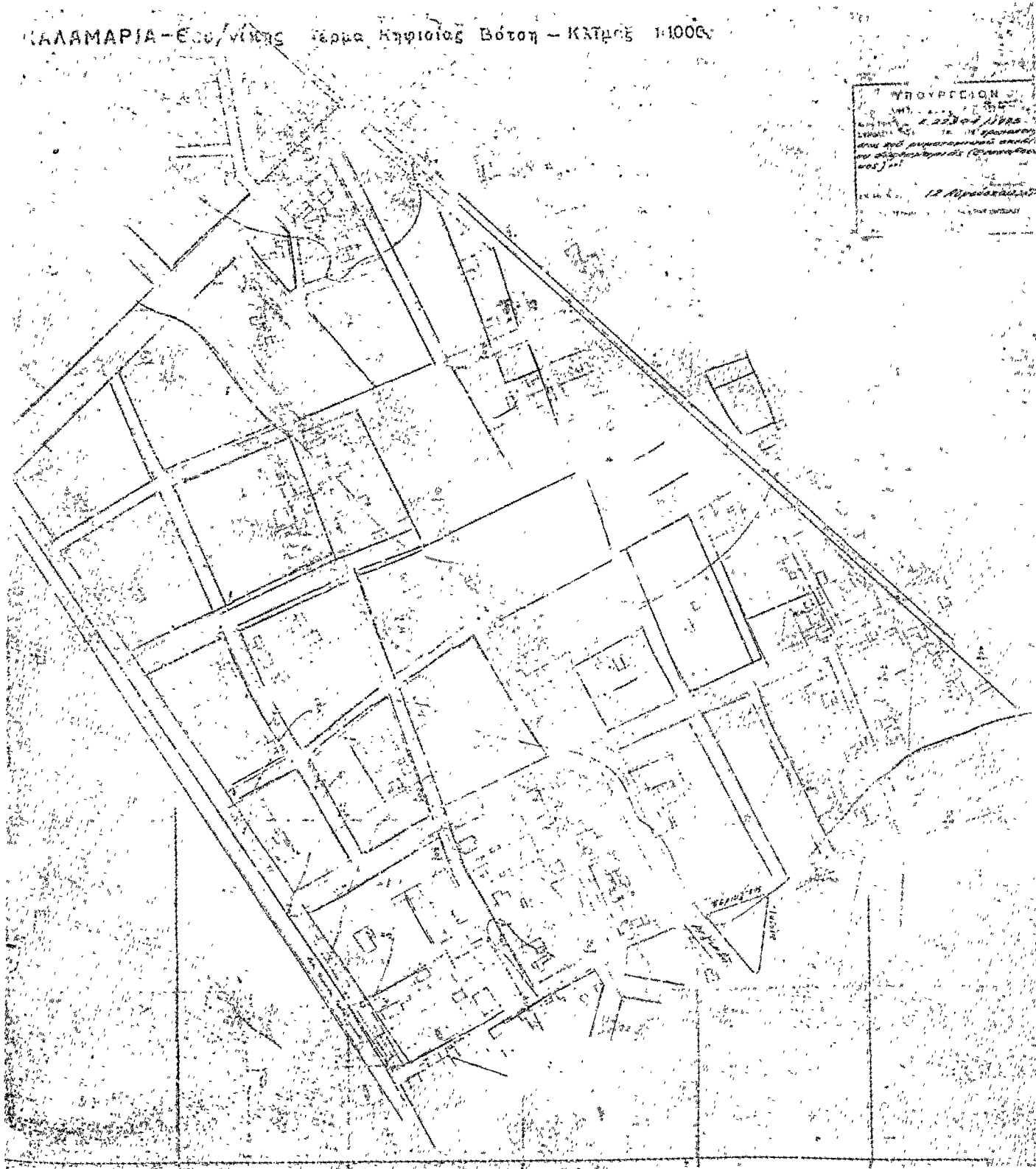
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ἜΡΓΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ - ΕΣΟΤΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΚΑΡΤΟΓΡΑΦΙΑ Βότση - ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ 1:1000

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΕΣΟΤΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
1:1000
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ - ΕΣΟΤΙΚΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΚΑΡΤΟΓΡΑΦΙΑ
Βότση - ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
1:1000
18 Απριλίου 1925

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Άριθ. Η. 7368.

(5)

Περί αναγνωρίσεως τῆς ὁδοῦ Καλαμῶν τῆς πόλεως Πατρῶν ὡς προϋφισταμένης τοῦ ἔτους 1923.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΧΑΪΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

- α) Τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3200/1955 «περὶ Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» καὶ τὰς τοιαύτας τοῦ ἀπὸ 28.6.1955 Β.Δ. «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν ἀντικειμένων τινῶν ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων».
- β) Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 523/1970 Ν.Δ. «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως».
- γ) Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 863/1960 Β.Δ.
- δ) Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 712/1970 Β.Δ.
- ε) Τὴν ὑπ' ἀριθ. Α7/16/11/7.10.1970 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Ἑσωτερικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων «περὶ ὀργανώσεως τῶν Περιῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑ.Δ.Ε.».
- στ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. Α. 111814/13.10.1970 ἐγκ. Α. 311 Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων «περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων περὶ ἀποκεντρώσεως ἀρμοδιοτήτων».
- ζ) Τὸ ὑπ' ἀριθ. Η. 6215/14.8.1975 ἔγγραφον τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, Τμήματος Πολεοδομικῶν Ἐφαρμογῶν, πρὸς τὸ Π.Σ.Δ.Ε. (Τμήμα Νομοῦ Ἀχαΐας).

η) Τὴν ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1975 αἴτησιν περιοίκων ὁδοῦ Καλαμῶν αἰτουμένων τὴν ἀναγνώρισιν ταύτης ὡς προϋφισταμένης τοῦ ἔτους 1923.

θ) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 39161/1921 συμβόλαιον τοῦ Συμβολαιογράφου Π. Ἀργυριάδου.

ι) Τὸ ὑπέβληθὲν τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνον τὴν ἐν λόγῳ ὁδόν.

κ) Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν.Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.».

λ) Τὴν σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Π.Σ.Δ.Ε. (Τμήμα Νομοῦ Ἀχαΐας), διατυπωθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 15/10/28.8. 1975 πρακτικὸν αὐτοῦ, ἀποφασίζομεν:

Ἀναγνωρίζομεν τὴν ὁδὸν Καλαμῶν ἐμφαινομένην εἰς τὸ ἀπὸ Ἰουνίου 1975 τοπογραφικὸν διάγραμμα τοῦ Ἀρχ/νος Μηχ/κοῦ Γ. Κολαίτη κειμένην ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου Πατρῶν, ὡς προϋφισταμένην τοῦ ἔτους 1923 καὶ ὡς ἐν τούτῳ ἔχουσαν ἐφαρμογὴν ἐν προκειμένῳ ἄπασαι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις ὡς καὶ εἰς τὰς ἐγκεκριμένας ὁδοὺς τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Πατρῶν.

Ἡ παρῶντα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Πάτραις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1975

Ὁ Νομάρχης
Κ. ΠΑΠΑΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ